

KOBILARNA LIPICA

Bele lipicanske kobile in njihova temna žrebeta, predstava klasične šole jahanja, romantična vožnja s kočijo po najlepših drevoredih in ogled zgodovinskega jedra z najstarejšim hlevom – Velbanco. Sprehod po posestvu, ki navduši z izjemno kulturno krajino. To so doživetja, ki vsako leto pritegnejo na tisoče obiskovalcev v Kobilarno Lipica.

Obenem pa je Kobilarna Lipica še veliko več, saj je:

- izvorna kobilarna lipicanske pasme konj, ene najstarejših kulturnih pasem konj na svetu,
- najstarejša evropska kobilarna, ki neprekinjeno vzreja eno in isto pasme konj – lipicanca,
- kulturni spomenik državnega pomena,
- ena najlepših in najbolj priljubljenih turističnih destinacij Slovenije,
- dom več kot 350 lipicancev.

Zgodba o Lipici se je začela 19. maja 1580

Zgodba kobilarne v Lipici se je začela leta 1580, ko je habsburški nadvojvoda Karel II, sin cesarja Ferdinanda I. Habsburškega, kupil lipiško posestvo, ki leži v zahodnem delu današnje Republike Slovenije. Z nakupom je želel zagotoviti dovolj konj za potrebe svojega dvora.

Na območju, kjer se nahaja Kobilarna Lipica, so konje vzrejali že dolgo pred tem. Ti kraški konji so sloveli po svoji moči, hitrosti, vzdržljivosti in dolgoživosti. Po ustanovitvi kobilarne so jih plemenitili s križanjem s španskimi, italijanskimi in arabskimi konji.

Šest klasičnih linij lipicanskih žrebcev

Čez stoletja se je ohranilo šest klasičnih linij žrebcev, ki temeljijo na šestih originalnih žrebcih. To so Conversano, Neapolitano, Favory, Maestoso, Pluto in Siglavy:

- Conversano je bil neapeljski temno rjavi žrebec, rojen leta 1767 v Italiji.
- Neapolitano je bil neapeljski rjavec, rojen v Italiji leta 1790.
- Favory je bil andaluzijski rjavec, rojen v Kladrubih leta 1779.
- Maestoso je bil andaluzijski sivec, rojen v Kladrubih leta 1773.
- Pluto je bil danski sivec, rojen 1765 v kraljevi kobilarni Frederiksborg.

- Siglavy, sivi arabec, rojen 1810 na arabskem polotoku.

Obenem se je ohranilo 18 rodov kobil.

Lipicanci za Špansko jahalno šolo na Dunaju

Nastanek lipicanske pasme je tesno povezan tudi z razvojem umetnosti klasičnega dresurnega jahanja. Razvoj klasičnega dresurnega jahanja, kot ga v Evropi poznamo danes, sega v 16. stoletje. V Španski dvorni jahalni šoli na Dunaju, katere začetki segajo v leto 1565, se je razvijalo in ohranilo do danes. »Španska« se imenuje zato, ker so v njej najprej uporabljali le španske konje, ki so jih kmalu zamenjali lipicanci iz Lipice.

Tako je Kobilarna Lipica vzrejala lipicanske žrebce za Špansko jahalno šolo na Dunaju in dunajski dvor vse do začetka prve svetovne vojne leta 1914. Po koncu prve svetovne vojne je zahodni del današnje Republike Slovenije, kjer je Lipica, pripadel Italiji, zato se je zgodovinsko pomembna povezava Kobilarne Lipica in Španske jahalne šole končala.

Po prvi svetovni vojni je Avstrija začela vzrejati lipicance za Špansko jahalno šolo v kobilarni Piber, Kobilarna Lipica pa je do druge svetovne vojne nadaljevala z vzrejo lipicancev pod italijansko upravo. Leta 1943 so nemške enote evakuirale lipicance iz Lipice v Hostoun na Češkem, kjer so ostali do konca vojne.

Nov začetek

Leta 1947 je Lipica postala del tedanje Republike Jugoslavije. Od nekdanje številne črede se je v kobilarno vrnilo le enajst lipicancev, vendar so v Lipici z veliko truda uspeli obnoviti rejo. V 60-ih in 70-ih letih preteklega stoletja je Kobilarna Lipica ustanovila lastno šolo klasičnega jahanja, z osupljivimi elementi "na tleh" in "nad zemljo", s katero se uspešno predstavlja po vsem svetu.

Danes je Lipica eden najpomembnejših kulturno-zgodovinskih spomenikov Slovenije in dom več kot 350 lipicancev. Obiskovalce z vsega sveta vedno znova pritegnejo ogledi kobilarne, predstava lipiške klasične šole jahanja, uradni trening, vožnje s kočijo, programi jahanja in družinska doživetja na zelenem posestvu Lipice.

UNESCOV Reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva

V 19. stoletju se je reja lipicanca razširila po številnih deželah nekdanje monarhije. Tradicija reje lipicanca se ohranja v državnih kobilarnah Avstrije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške,

Italije, Madžarske, Romunije, Slovaške, Srbije in Slovenije ter v rejskih območjih, kjer se je lipicanec ustalil in uveljavil. Ta tradicija predstavlja izjemno skupno kulturno dediščino, ki si jo Slovenija skupaj z večino omenjenih držav prizadeva vpisati na UNESCOV reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva.

Slovenija je marca 2020 v imenu osmih sodelujočih držav – Avstrije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Italije, Madžarske, Romunije, Slovaške in Slovenije – sekretariatu UNESCO v Parizu oddala večnacionalno nominacijo nesnovne dediščine »Tradicije rej lipicancev« za vpis na Reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva.

Novi Hotel Maestoso 4*superior

V juliju 2021 je svoja vrata odprl prenovljeni Hotel Maestoso. S štirimi zvezdicami superior, 139 sobami in petimi konferenčnimi dvoranami sledi značilnostim Krasa in lipiške tradicije ter najsodobnejšim svetovnim trendom. Z unikatnim interjerjem gostom nudi priložnost za sproščen oddih v stiku z naravo, obenem pa jih popelje v svet konj in konjenišva ter jih pritegne k doživljanju Krasa.

Odprtju novega hotela bo sledila prenova bazenskega in wellness kompleksa, ki je zelo pomemben za dobro počutje gostov in za to, da se turistična sezona v Lipici podaljša na vse leto. Prepričani smo namreč, da bo v prihodnje veliko več zanimanja za zelene destinacije s poudarkom na aktivnem in zdravem preživljanju prostega časa v naravi, med katerimi ima Kobilarna Lipica prav posebno mesto.